

ת"פ 53910/05/18 - מדינת ישראל נגד ראשדי והדאן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 53910-05-18 מדינת ישראל נ' והדאן (עציר)

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

ראשדי והדאן (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד אבו עאמר

הנאשם הובא ע"י שב"ס

מתורגמן לשפה הערבית מר הלל צדקה

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה, גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק.

בליל 20.5.18 התפרץ הנאשם לבית המתלוננים ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה וגנב משם מחשבים ניידים, טלפון נייד, תיקים ושני ארנקים על תכולתם, מפתח לרכב ואת הרכב.

שוטרים זיהו את הרכב, נסעו אחריו, רדפו אחר הנאשם והאחר, הנאשם נתפס והאחר הצליח להימלט.

טיעוני הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירות בהן הורשע הנאשם.

בעבירות הרכוש, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על קניינו של הפרט ותחושת הביטחון. **בעבירת השב"ח**, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על גבולותיה וריבונותה של המדינה.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לפוטנציאל הנזק ולנזק הממשי שנגרם למתלוננים בפירוק הרשת והתריסים והכל לשם הפקת רווח כלכלי.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה וביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם

לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התייחסה ב"כ המאשימה להעדר עבר פלילי ועתרה להשית על הנאשם ענישה ברף התחתון, 24 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים.

3. **ב"כ הנאשם** התייחס לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה וביקש לראות בה נסיבה לחרוג לקולא ממתחם העונש שיקבע.

ב"כ הנאשם ביקש שלא לגזור גזירה שווה מפסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ המאשימה שכן מדובר שם בנאשמים בעלי עבר פלילי ולגבי חלקם בעבירות שבוצעו בעת שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגד הנאשמים.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל למחדלי החקירה בתיק, פעולות חקירה שלא בוצעו וגרמו נזק לנאשם. לא ברור מי מבין השניים נכנס לבית המתלוננים ונטל את הרכב. הגם שהנאשם הורשע בכל המיוחס לו לא ברור מה חלקו במעשים שנעשו יחד עם אחר, כאשר אין חולק כי האחר הוא שנהג ברכב וסביר שהיה הדומיננטי באירוע, שכן הנאשם לא הכיר את האזור וזו כניסתו השנייה לישראל. האחר מנגד, ידע לאן להגיע וכיצד להיכנס לעיר.

המאשימה לא הוכיחה שהנאשם נכנס בפועל לתוך הבית ולכן פוטנציאל הנזק הוא מכח ביצוע עם אחר ונוכחותו במקום בלבד.

הנאשם הודה בעבירה של שהייה בלתי חוקית וכפר ביתר, שיתף פעולה בחקירה, הוא נעדר עבר פלילי ומשפחתו קשת יום. הנאשם נעצר בסמוך למועד חתונתו, כך שזו נדחתה ללא מועד בשלב זה, דבר שיש בו ענישה ממשית לנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם בין 8 ל- 18 חודשי מאסר ועתר למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ובשים לב לנסיבות שפורטו ביקש לחרוג מהמתחם ולהסתפק בימי מעצרו.

4. **הנאשם** הביע חרטה על כניסתו לישראל ללא היתר.

דין והכרעה

5. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. **בעבירות הרכוש** פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של זכות האדם להגנה על קניינו ורכושו, זכות האדם לפרטיות, לתחושת ביטחון והגנה על הסדר הציבורי. בעבירת ההתפרצות הפגיעה אינה מתמצית אך ברכוש שנגנב, אלא כוללת פגיעה קשה בפרטיות המתלוננים כאשר אדם זר נכנס לביתם-מבצרם, תחושת חוסר

האונים וחוסר בטחון הנלווים לכך. מכאן כפל הפגיעה - כלכלית ונפשית. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוע, הקושי לתפוס את מבצעה, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו (ע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נ' מדינת ישראל** (24.5.12) וע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן אואזנה** (31.12.08)).

ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.10), עמוד 5) נקבע, כי "בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לבטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

7. **בעבירת השב"ח**, פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של שמירה על גבולותיה וריבונותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, פיקוח נאות ומניעת סיכון ביטחוני לאזרחי המדינה ומניעת סיכון לרכושם של אזרחי המדינה.

8. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה**, הרי שהנאשם עשה את המעשים ביחד עם אחר. הנאשם ביחד עם אחר התפרץ לבית המתלוננים תוך גרימת נזק לרשת ולתריס. ההתפרצות אירעה בשעת לילה, כשהמתלוננים בביתם ובכך יש פוטנציאל לנזק גדול, נוכח הסיכון להתלקחות אלימה בין הנאשם והאחר לדיירי הבית. הנאשם ביצע את העבירות לשם בצע כסף, תוך תכנון מוקדם ותחכום. מרביתו של הרכוש הושב למתלוננים.

9. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה, כי במקרים דומים, בהם הורשעו הנאשמים בביצוע עבירת התפרצות עם עבירה נלווית, הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות משמעותיות (ראו רע"פ 8637/14 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15), רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.02.14), רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16) ועפ"ג (מרכז) 2318-07-13 **אבו דחיל נ' מדינת ישראל** (8.10.13)).

כן נתתי דעתי למתחמי הענישה שנקבעו בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים, ככל שאלה עוסקים בעבירות דומות לענייננו.

10. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 14 ל- 28 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

11. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות** שאינן קשורות בביצוע

העבירה.

הנאשם בחור צעיר, כבן 20, מגיע ממשפחה קשת יום, וזוהי הסתבכותו הראשונה. טרם מעצרו הוא התארס והיה עתיד להינשא בסמוך לכך, אך הדבר נדחה בשל מעצרו. מצבה הכלכלי של משפחתו קשה.

הנאשם הודה שנכנס לישראל ללא היתר.

13. ב"כ הצדדים סמכו את עתירתם העונשית על הפסיקה אליה הפנו, אך כאמור עסקין בפסיקה בענינים של נאשמים בעלי עבר פלילי וכאלה עם מאסר מותנה בר הפעלה או נאשמים שבענינים ניתנו תסקירים ו/או או התקיימו נסיבות משמעותיות לקולא.

14. נוכח כל האמור לעיל ובשים לב לכך שהנאשם מרצה מאסר לראשונה בחייו, אני סבורה שיש למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם.

מתחם הקנס והפיצוי

15. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

16. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם מעבר לתמונה הכללית אודות היות משפחתו קשת היום.

17. עסקין בעבירות שבוצעו לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננים בגין נזקיהם, אף שאין חולק שמרביתו של הרכוש הושב להם.

18. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

19. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את פיצוי המתלוננים על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי. משכך איני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם בין מספר אלפי שקלים ועד 10,000 ₪.

סוף דבר

20. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו החל מיום 20.5.18.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. חודשיים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד משני המתלוננים, ע"ת 16 וע"ת 17. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.19.
- ו. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 2.6.19.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, במעמד הצדדים.